

Yıllar Ne de Çabuk Geçiyor

– fuatturker · 26 Ağustos 2012

Dönüp arkanıza baktığınızda-ki yaşıınız kaç olursa olsun- "yıllar ne de çabuk geçti" dersiniz. Gerçekten de çabuk geçer. Ancak gelecek de kuşkusuz çabuk geçecektir. Zaman ölüme doğru akar ve her insan ölüme aynı uzaklıkta/yakınlıktadır. Dünyada geçirilecek 60-70 yıllık bir yaşam ve anlık dünyevi zevkler için, sonsuz yaşamı feda etmek ise ne büyük hatadır.

Yaşlı bir insan düşünelim. Gençlik döneminde yaşlanacağını aklına dahi getirmemiştir ama şimdi, o kendisinden çok uzak gördüğü yaşlılığı yaşamakta ve kendisinden uzak görmeye ne denli yanıldığını düşünmektedir. Bu yaşına kadar neler yaşadığını anlatması istense, anıları muhtemelen birkaç saatte bitecektir. İşte o uzun yılların tamamı yalnızca bu kadardır.

Yaşlılık dönemini yaşayan insan, kendine "Göz açıp kapayıncaya kadar geçip giden bu yaşamın amacı nedir?" "Bu kadar yılı ne için yaşadım?" ve "Bundan sonra neler olacak?.." gibi sorular sorar. Bu sorulara buldukları yanıtlar da, iman etmeyenlerle, iman eden ve Allah'ın sınırlarını koruyarak yaşamış olan insanlar arasındaki farkı gösterecektir.

Allah'tan yüz çevirerek yaşamış olan kimselerin yanıtı şöyle olacaktır: "Bunca yıl yaşadım ama hiçbir şey anlayamadım. Ailem ve çocuklarım için, para kazanmak, mal mülk edinmek amacıyla yıllarca çalıştım. Ancak artık bir ayağım çukurda, ölüp gideceğim. Sonra... sanırım her şey bitecek..."

Bu kişinin büyük yanılgıda olduğu açıktır. Düşündüğü gibi ölüm hiçbir şeyi bitirmeyecektir. "Keşke o (ölüm her şeyi) kesip bitirseydi." (Hakka Suresi, 27) ayetiyle de bildirildiği gibi, kişinin bu isteği gerçekleşmeyecek, aksine ölüm her şeyin başlangıcı olacaktır.

İnanan insan ise evrenin, canlıların ve insanların bir yaratılış amacı olduğunun şuurundadır. Evrende ve canlılardaki üstün akla ve ilme işaret eden planı, düzeni, dengeyi görmüş ve hepsinin üstün güç sahibi bir Yaratıcı tarafından yaratıldığını anlamıştır. Etrafındaki muhteşem tasarımlar ve sistemler rastlantısal bir süreçle ortaya çıkmadıklarına göre, mutlaka bir amaca sahip olmalıdır.

"Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır." (Kehf Suresi, 46) ayetiyle bildirilen bu gerçekleri görebilen insanın aynı soruya yanıtı ise şöyle olacaktır: "Beni üstün Yaratıcı Allah yarattı ve Kendisine kulluk ve ibadet etmem için dünyaya gönderdi. Dünya hayatı da Allah'ın kullarını sınamak için yarattığı kusursuz bir imtihan ortamıdır. İşte ben de yaşamım boyunca denendim. Şimdi yaşlılık geldi ve yaşamım boyunca hiç unutmadığım ve hazırlık yaptığım ölümü artık daha yakın hissediyorum. Her işimde Allah'ın hoşnutluğunu gözettiğim için de O'nun izniyle sonsuz kurtuluşu ve

cenneti umut ediyorum..."

Dünyada bulunma nedeninin şuurunda olmayanlar, yaşamlarının 'rastlantılarla ve kendiliğinden' meydana geldiğini zannettikleri gibi, ölümün de 'kendi kendine' oluştuğuna inanırlar. Oysa yaşamı da ölümü de yaratan alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Ölüm, rastlantılarla ya da kaza ile meydana gelen bir olay değil, Allah'ın özel olarak yarattığı, kaderde zamanı, yeri ve şekli belirlenmiş bir olaydır.

İnsanın her an bir kısır döngü içinde yaşaması ve dünyevi arzuların peşinde koşturmanın kendisine hiçbir yarar sağlamayacağını kavramaması, akılsızcadır. Ömrü boyunca bu şekilde yaşamış bir insanın, gerçekleri gördüğünde, şimdiye kadarki yaşamında bir sorun olduğunu düşünerek kendisini düzeltmesi en akıllıca davranış olacaktır. Henüz vakit varken...